

Stalino KELIU

LIETUVOS KOMUNISTŲ PARTIJOS
KUPIŠKIO RAJONO KOMITETO IR RAJONO
DARBO ŽMONIŲ DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

Eina 9-ji 1954 m. birželio mėn. 26 d., šeštadienis Kaina
metai № 51 (817) 15 kp

Broliškoje tarybinių tautų šeimoje

Genialiojo rusų tautos sūnaus Didžiojo Lenino sukurta Komunistų partija išugdė ir išpuoselėjo daugianacionalinės Tarybų valstybės pagrindų pagrindą — tautų draugystę. Jėga, cementuojanti mūsų šalies tautų draugystę, yra didžioji rusų tauta, išymiausioji nacija iš visų nacijų, įeinanti į Tarybų Sąjungos tautų šeimą.

Lietuvos įėjimas į Rusijos valstybę 1795 metais lietuvių tautos likimui turėjo istorinę reikšmę. Nežiūrint į tai, jog Rusijos carizmas žiauriai engė pavergtąsias tautas, šis prisijungimas suvaidino progresyvių vaidmenį, priartinamas Lietuvą prie didžiosios rusų tautos ir paskleisdamas joje pažangiosios rusų visuomenės mintį, socialistines ir revoliucines idėjas. Lietuvių tauta petys petin su rusų tauta kovojo prieš Rusijos carizmą. Sąjungoje su ja, broliškoje tarybinių tautų šeimoje, lietuviai matė savo šviesią ateitį.

Artėja didžioji nacionalinė lietuvių tautos šventė. Liepos 21 dieną sukurta keturiolika metų, kai atkurta Tarybų valdžia Lietuvoje. 1940 metais lietuvių ir rusų tautų ilgametę draugystę visiems laikams sutvirtino Lietuvos įėjimas į brolišką tarybinių tautų šeimą. Komunistų partijai vadovaujant, dėka nuolatinės nesavanaudiškos rusų tautos paramos neatpažįstamai pasikeitė mūsų respublikos, rajono darbo žmonių gyvenimas. Paimkime kad ir „Pirmūno“ kolūkį. Buržuaziniais laikais čia, skurdžiame Panevėžio apskrityje užkampyje, tebuvo tik 2 pradinės mokyklos ir kelios smuklės. Gi dabar kolūkyje yra septynmetė ir vidurinė mokykla, du klubai-skaityklos, biblioteka, kultūros namai, veikia ligoninė. Į kaimo buitį įėjo kinas, radijas. Apie 200 kolūkiečių savi veiklininkų parodė savo

kultūrinius laimėjimus, pasiektus bendradarbiaujant su broliškomis tarybinėmis tautomis, o visų pirma su didžiąja rusų tauta, rajoninėje Dainų šventėje. Dabar „Pirmūno“ kolūkio choristai ir tautinių šokių šokėjai ruošia kolūkinę Dainų šventę.

Nesavanaudiškos, nuoširdžios broliškojo tarybinių tautų paramos dėka „Pirmūno“ kolūkio laukuose kovoje už aukštą derlių dirba galinga tarybinė žemės ūkio technika. Kupiškio MTS VIII traktorinės brigados mechanizatoriai įdirba juoduosius pūdymus. Traktorininkų B. Budrio ir L. Katilevičiaus vadovaujami agregatai iš „Pirmūno“ kolūkio laukų nūrinke daugiau kaip 160 kubinių metrų akmenų.

Rajone pasirodė naujas, tarybinis žmogus. Socialistinis lenktyniavimas, Tarybų valdžia išauklėjo kolūkinės gamybos žymūnus. Tokie yra Kupiškio MTS mechanizatoriai B. Troska, P. Padleckas, Z. Gerulis. Plačiai žinomi „Lukonių“ kolūkio karvių melžėjos P. Masilionytės, „Pirmūno“ kolūkio kiaulininkės O. Švintienės, „Vienybės“ kolūkio laukininkystės brigados brigadininko F. Skupo, Kupiškio MTS agronomo „Aukštaičių“ kolūkiui V. Žimkutės ir kt. vardai.

Tik tarybinės santvarkos metais Lietuva įgavo tikrą savo nepriklausomybę ir valstybingumą. Auga, vystosi, stiprėja nauja, socialistinė lietuvių nacija. Tarybų Lietuvos suklestėjimas yra labai ryškus broliškos, nesavanaudiškos visų tarybinių tautų paramos pavyzdys. Kolūkinės santvarkos pergalė iš pagrindų pakeitė lietuviškąjį kaimą. Dabar visa Tarybų Lietuvos darbo žmonių kūrybinė energija yra nukreipta į tai, kad nenukrypstamai būtų įgyvendinami TSKP CK rugsėjo ir vasario - kovo Plenumų nutarimai.

Gerai prižiūrimi cukriniai runkeliai

„Vienybės“ žemės ūkio artelės nariai vykdo stropią cukrinių runkelių pasėlių priežiūrą. Kiekvienoje kolūkio brigadoje sudarytos grandys, kurioms vadovauja prityrę cukrinių runkelių augintojai. Kolūkio III laukininkystės brigadoje antrosios cukrinių runkelių auginimo grandies na-

riai, vadovaujami grandininko J. Valmos, per 4 dienas pirmieji užbaigė tarpelių purenimą ir daigų retinimą. Pasėliai patrešti salietra. Pasėlių priežiūros darbuose stropiai dirbo kolūkiečiai G. Pauliukaitė, A. Morganavičiūtė, O. Gurklienė, P. Skaudas ir kiti.

J. NAKOŽIBAS

Vilkijos rajono „Kelio į komunizmą“ kolūkio narių

K R E I P I M A S I S

į visus Tarybų Lietuvos kolūkiečius ir kolūkietes, į visus žemės ūkio specialistus ir mechanizatorius

Brangieji draugai! Vykdydami TSKP CK rugsėjo ir vasario - kovo Plenumų istorinius nutarimus, mūsų kolūkio nariai skiria didelį dėmesį gyvulininkystės išvystymui. Pralaisvintais kolūkis gavo žymias pajamas iš gyvulininkystės. Tai įgalino toliau išplėsti visas žemės ūkio šakas, gerai apmokėti kolūkiečių darbdarinius.

Pasiekti laimėjimus vystant visuomeninę gyvulininkystę buvo galima tik sudarius tvirtą pašarų bazę, o to išdavoje pakilo karvių produktyvumas: iš kiekvienos karvės 1953 metais primelžta vidutiniškai po 1.860 litrų pieno.

Įsijungę į socialistinį lenktyniavimą už tolesnį visuomeninės gyvulininkystės išvystymą, mes išsipareigojame šiemet iš kiekvienos karvės primelžti po 2.100 litrų pieno. Kovodami už šio išsipareigojimo įvykdymą, mes siekiame, kad visuomeniniai gyvuliai būtų aprūpinti pakankamu pašarų kiekiu, kad kolūkiečių asmeninei nuosavybei priklausantieji gyvuliai taip pat turėtų pakankamai pašarų. Šiemet mes išsipareigojame paruošti kiekvienai karvei po 25 centnerius

stambiųjų pašarų, tame tarpe ne mažiau kaip 18 centnerių šieno, ir po 5—6 tonas siloso, o taip pat išduoti siloso kolūkiečiams jų asmeninėje nuosavybėje esantiems gyvuliams šerti.

Kolūkyje apsėta 16 ha silosinėmis kultūromis. Pirmą kartą kolūkyje pasėta labai vertinga silosinė kultūra — kukurūza. Visi 6 ha kukurūzos apsėti kvadratinio-lizdiniu būdu gerai įdirbtoje žemėje. Be to, apsėta 113 ha vienametėmis žolėmis šienai ir žaliajam pašarui. Keili hektarai apsodinti pašariniais kopūstais ir apsėti soromis silosui. Mes laiku organizuojame gerą pašarinių kultūrų pasėlių priežiūrą, šakniavaisių, pašarinių kopūstų ravėjimą ir kaupimą, o taip pat kukurūzų tarpueilių įdirbimą.

Šiemet bus pastatytos 3 naujos po 50 tonų talpos kiekviena siloso duobės ir viena 150-tonų talpos tranšėja, išklėjus jas plytomis

ir akmenimis. Šis darbas bus atliktas iki liepos 1 d.

Greta siloso ruošimo mes išsipareigojame per 10—15 darbo dienų nušienauti visame plote natūraliasias ir sėtinės žoles, pritraukiant šiam darbui visus darbinigus kolūkiečius; už šienavimo metu išdirbtus darbdarinius išduosime avansu 10 procentų šieno nuobendro paruošto šieno kiekio, o šienaujant natūraliųjų žolių atolą—20 procentų; be to, išsipareigojame pilnutinai atlikti antrąjį natūraliųjų žolių šienavimą.

Prisiimdami išsipareigojimą, mes kreipiamės į visus Lietuvos TSR kolūkiečius ir kolūkietes, į visus žemės ūkio specialistus ir mechanizatorius, ragindami išvystyti socialistinį lenktyniavimą už tvirtos pašarų bazės sudarymą, už naujų silosavimo įrenginių statybą, už reikalingo siloso kiekio paruošimą kiekviename kolūkyje.

Kreipimasis priimtas Vilkijos rajono „Kelio į komunizmą“ kolūkio narių visuotiniame susirinkime.

Susirinkimo pavesti, Kreipimąsi pasirašė: kolūkio valdybos pirmininkas G. Astrauskienė, kolūkiui priskirtas Čekiškės MTS agronomas J. Vasiliauskas, statybininkų brigados brigadininkas S. Bundza, kolūkiečiai — M. Makauskas, A. Žeglevičienė, R. Palavinskas, A. Nekrošius.

Lietuvos KP Centro Komitete

Dėl Vilkijos rajono „Kelio į komunizmą“ kolūkio narių Kreipimosi

Lietuvos KP CK biuras pritarė Vilkijos rajono „Kelio į komunizmą“ kolūkio kolūkiečių Kreipimuisi, kuriame raginami visi respublikos kolūkiečiai, žemės ūkio specialistai ir mechanizatoriai įsijungti į socialistinį lenktyniavimą už tai, kad būtų įvykdytas stambiųjų pašarų sukaupimo

planas ir laiku užraugta ne mažiau kaip 5—6 tonos siloso kiekvienai karvei.

Lietuvos KP CK ragina kolūkiečius ir kolūkietes, žemės ūkio specialistus, MTS darbuotojus, kolūkių ir MTS partines organizacijas, Lietuvos KP rajonų komitetus ir rajonų vykdomuosius komitetus aktyviai

paremti „Kelio į komunizmą“ kolūkio narių Kreipimąsi ir išvystyti socialistinį lenktyniavimą už tai, kad būtų įvykdytas planas sukaupiti stambiusius pašarus ir silosą visuomeniniams gyvuliams bei kolūkiečių asmeninėje nuosavybėje esantiems gyvuliams.

Kandidatai į Visasąjunginę žemės ūkio parodą

NEMENČINĖ. Nemenčinės miškų ūkis — kandidatas į Visasąjunginę žemės ūkio parodą. Čia pasiekti aukšti darbo rezultatai vykdydami gamybinį planą, o taip pat išauginant daigynus ir paruošiant aukštos kokybės medžių sėklas.

Miškų ūkio daigynuose išauginta apie 1,5 milijono pušaičių viršum plano. Per dvejus metus ūkio darbininkams už aukštą kultūrų priglijimą buvo išmokėta 82

tūkstančiai rublių premijų.

Be miško kultūrų auginimo darbų sėkmingai atlikta eilė miškų ūkio priešgaisrinių ir kitų priemonių. Tai padėjo toliau vystyti miškų ūkį ir jį plėsti su tikslu aprūpinti pramonės ir žemės ūkio statybas padarine miško medžiaga. Daug atleista kuro medžiagos. Vien per paskutiniuosius dvejus metus įvairioms organizacijoms, kolūkiams, tarybiniam ūkiams reali-

zuota daugiau kaip 18 tūkstančių kietmetrių miško medžiagos, tame tarpe apie 14 tūkstančių padarinės.

Už gerą darbą į Visasąjunginę žemės ūkio parodą vyks du miškų ūkio girininkai: Bezdonių girininkijos girininkas drg. V. Mackevičius, Varnėnų girininkijos girininkas drg. V. Stupelis.

G. ISOKAS

Nemenčinės miškų ūkio inžinierius

Sumažintos kainos bilietams į kino teatrus

Nuo 1954 metų liepos 1 d. visuose šalies kino teatruose įvedamos naujos, sumažintos bilietų kainos. Miestuose kainos sumažintos vidutiniškai 18 procentų, kaimo vietovėse — 20 procentų. Dieniniams kino seansams miestuose, iš-

skyrus švenčių ir bendras poilsio dienas, bilietų kainos bus sumažintos 30 procentų.

Jaunesiems žiurovams bilietų kainos į kino seansus vaikams miestuose nustatomos — 1 rublis, kaimo vietovėse — 50 kapeikų.

Taip pat nustatyta vieno da bilietų kaina į seansus, kuriuose demonstruojami mokslo populiarinimo, techniniai ir kronikiniai dokumentiniai filmai — 1 rublis, o kino seansus vaikams kaimo vietovėse — 50 kapeikų. (TASS-ELTA).

SKAMBA LAISVA DAINA BROLIŠKŲ TARYBINIŲ TAUTŲ ŠEIMOJE

Komunizmo statybos daina

Neseniai Maskvoje įvykusi lietuvių literatūros ir meno dekada pademonstravo spartų lietuvių kultūros augimą ir jos suklestėjimą broliškujų tarybinių tautų šeimoje. Nuolat auganti lietuvių kultūra, nacionalinė savo forma ir socialistinė savo turiniu, vis plačiau įsilieja į kolūkinį kaimą. Skambių lietuvių liaudies, broliškujų tarybinių tautų dainų darnūs motyvai vis plačiau sklindą į jūrą banguojančiais kolūkiniais laukais.

Mūsų kolūkio jaunimas karštai pamilo visų tarybinių tautų dainas ir šokius. Kolūkiečiai pamėgo naujas tarybinių kompozitorių dainas, apdainuojančias didingąsias komunizmo statybas, vis labiau klestintį kolūkinį kaimą. Ne kartą kolūkio saviveiklininkai pajavirino kolūkiečių laisvalaikį liaudies šokiais ir dainomis, nepamiršo jų ir gamybos baruose. Kolūkio meninės saviveiklos kolektyvas per pastaruosius metus žymiai išaugo ir sustiprėjo. Virš šimto jaunųjų kolūkiečių, dirbančių įvairiuose kolūkinės gamybos baruose, susibūrė į liaudies dainų ir šokių ratelius, iš visos širdies pamilo komunizmo statytojų dainas.

Mūsų žemės ūkio artelės saviveiklininkai su nuoširdžiu atsidėjimu ruošėsi rajoninei Dainų šventei. Kiekvieną vakarą, užbaigę darbą kolūkio laukuose, gyvulininkystės fermose, jaunimas uoliai lankėsi į repetitijas. Repetuojamų dai-

nų akordai linksmo iš laukų grįžtančius kolūkio žemdirbius, žadino juose naujas jėgas darbui. Kolūkiečiai iš visos širdies pamilo tarybinę dainą, ją dainuoja darbe ir poilsyje. Jaunuoliai, kaip Vl. Sinkūnas, Br. Regalas, J. Vaidilas, E. Jėčka, B. Namiejūnaitė, B. Bukauskaitė ir kiti, aktyviai dalyvaudami meno saviveiklos ratelyje, stropiai ruošėsi rajoninei Dainų šventei, norėdami parodyti kolūkiečių sugebėjimus keliant dainų ir šokių atlikimo meistriškumą. Kolūkio dainininkai ir šokėjai savo kruopštumu atsiekė puikių rezultatų: į Dainų šventę gausiai atsilankiusiems rajono kolūkiečiams ir darbininkams sudainavo „Motuš, motuš“, „Ant Nemuno kranto“, „Tarybinio jaunimo maršas“, „Variago“ žuvinimas“ ir kt., pašoko etn. liaudies šokių.

Mūsų žemės ūkio artelės nariai be galo dėkingi Partijai ir Vyriausybei už didžiulį rūpinimąsi ir paramą vystant lietuvišką nacionalinę kultūrą. Atsidėkodami Komunistų partijai ir Tarybinei vyriausybei už atvertus plačius kultūrinius horizontus, mes dirbsime ir toliau su nenuilstama energija. Su komunizmo statybos daina mes einame į didingus darbo žygius. Šviesus ir kultūringas gyvenimas kolūkyje rodo, jog mes sparčiai žengiame į šviesų komunistinį rytojų.

STEFAS ŠERELYTĖ,
ALGIS MATULIONIS
Martytės Melnikaitės vardo
kolūkio saviveiklininkai

IŠVIEN SU DIDŽIAJA RUSŲ TAUTA

Lietuvių tautos istorijoje ryškia gija tęsiasi rusų tautos parama lietuviams. Simtmečiais trukusių lietuvių tautos kovų su grobuoniškaisiais vokiškųjų teutonų ordinais—kryžiuočiais ir kalavijuočiais išdavoje Lietuva susiformavo į valstybinį vienetą, nuolat augo ir stiprėjo rusų tautos remiama. Ir pagaliau Žalgirio mūšyje lietuviai, su draugiška rusų tautos parama, galutinai sutriuškino grobuonių kryžiečių galybę. 1795 metais, po trečiojo Žečpospolitos padalijimo, Lietuvos lėjimas į Rusijos sudėtį išgelbėjo lietuvių tautą nuo išnykimo. Rusų tautos pažangiuųjų jėgų veikiamą, lietuvių tautą susiformavo į naciją. Su revoliucine daina lūpose lietuvis ėjo greta revoliucingiausio proletariato—rusų Didžiojo Spalio dienomis. Revoliucinės dainos skambėjo 1918—1919 metais, kada Lietuvos darbo žmonės Panevėžyje, Ukmergėje, Anykščiuose, Kupiškėje ir kitur kovojo su interventais ir sava buržuazija už Tarybų valdžios įkūrimą. Galiausiai lietuvių tautos likimas suplaukė į vieną vagą su didžiąja rusų tauta 1940 metais, kada Lietuva buvo priimta į broliš-

kųjų tarybinių tautų šeimą. Didžiojo Tėvynės karo frontuose didžioji rusų tauta suvaidino lemiamą vaidmenį kovojant prieš juodąsias fašizmo jėgas; petys į petį su rusais didvyriškai kovėsi ir lietuviai. Išvauduota iš hitlerinio jungo Lietuva, rusų tautai padedant, tapo klestinčia pramonės ir žemės ūkio šalimi. Tarybų Lietuvos darbo žmonės šauniai kovoja už Partijos ir Vyriausybės įsakymų uždavinių įvykdymą. Galingai ir plačiai skamba lietuviškos dainos iš lietuvių komjaunuolių krūtinų, drauge su rusais išvykusių įsivertinti naujų žemių į Uraltą, Pavolgį, Kazachstaną stepes.

Ir darbe, ir dainoj mes neatskiriame su didžiąja rusų tauta. Daug lietuvių jaunimo tęsia mokslą Maskvos, Leningrado ir kitų šalies miestų aukštosiose mokyklose. Mes, toliau besimokydami, norime būti naudingi savo tarybinei Tėvynei ir kartu su rusų tauta broliškoje tarybinių tautų šeimoje siekti dar didesnių laimėjimų mūsų gimtojo krašto suklestėjime.

JANINA NOVIKAITĖ,
BRONIUS SAKALAUSKAS
Vlodo Rekašiaus vardo vidurinės
mokyklos abiturientai

Tautų draugystės keliu

Komunistų partija ir Tarybinė vyriausybė skiria didžiulį dėmesį tarybinių tautų kultūros, socialistinės savo turiniu ir nacionalinės savo forma, vystymui. Tą mes gerai matome ir mūsų rajone. Kultūrinėms įstaigoms vadovaujant, kolūkiuose sukurti gausūs meninės saviveiklos kolektyvai. „Juodpėnų“ kolūkyje šiuo metu yra septynmetė mokykla, biblioteka, klubas-skaitykla. Iš 16 saviveiklininkų sudarytas meninės saviveiklos kolektyvas. St. Skemundris, O. Balytė, B. Kanišauskaitė ir kiti saviveiklininkai reguliariai lankydavo repetitijas, ir kruopštus darbo dėka sugebėjome išmokyti repertuarinius šokius. Mūsų saviveiklos kolektyvas puikiai pasirodė rajono Dainų šventėje. Ir ne vien liaudies šokius mes šokame. Su vaidinimais aplankėme kaimyninius kolūkius. Rajono Dainų šventėje nuskaubėjusios latvių liaudies daina „Vėjeli, pūsk“, rusų liaudies daina „Variago“ žuvinimas“ ir kitos tarybinės dainos išreiškė gilius draugiškus jausmus broliškosioms tarybinėms tautomis.

Glaudi kultūrinė draugystė jungia visas tarybines tautas. Tai mes matome iš šiais metais Maskvoje įvykusios lietuvių literatūros ir meno dekados, kuri parodė didelius lietuvių tautos kultūrinius laimėjimus ir pasireiškė kaip išpuilingas tarybinių tautų draugystės įkūnijimas. Spauda, radijas, kinas, lėję į kolūkinio gyvenimo būitį, mus supažindina su broliškujų tarybinių tautų laimėjimais.

J. ŠILINIS,
S. KANIŠAUSKAITĖ
„Juodpėnų“ kolūkio
saviveiklininkai

Mūsų dainos Partijai ir tarybinei Tėvynei

„Pirmūno“ žemės ūkio artelės nariai dabar gyvena kultūringai ir pasiturintys. Kolūkio laukuose žaliuoja vešlus javas, brandina gausius vaisius sodai, ganyklose ganosi veislinių gyvulių bandos. Neužgirsi dabar kolūkyje dainos apie vargą vargėlį juodąjį, taip dažnai minimą liūdnoje senose lietuvių liaudies dainose. Kultūriniam kolūkio gyvenimui vadovauja Subačiaus kultūros namai ir du klubai—skaityklos. Iš laimingo kolūkinio jaunimo krūtinų veržiasi džiugi, kupina kūrybinio užsidegimo daina, šlovinanti tarybinę Tėvynę. Vien tik Subačiaus kultūros namų saviveiklininkų ketvirtoje rajoninėje Dainų šventėje dalyvavo netoli dviejų šimtų. Nuo jaunimo neatsilieka ir „Pirmūno“ kolūkio moterys, su lietuvių liaudies šokiais, dainomis bei dramos ratelio pasirodymais dažnai aplankančios laukininkystės brigadas. „Laisvės“ ir kitų kaimyninių kolūkių narius. Šiuo metu kolūkio saviveiklininkai ruošiasi kolūkinei Dainų šventei, kuri įvyks kolūkyje pirmą kartą. Uoliai jai ruošiasi V. Drilingas, V. Barauskas, V. Kazakevičius, E. Stašytė, Z. Katiševičiūtė, J. Zaborskytė ir kiti kolūkio saviveiklininkai, puikiai pasirodę rajoninėje Dainų šventėje.

Komunistų partija ir Tarybinė vyriausybė sudarė sąlygas nuolat kilti kolūkio gyvenimo buitiniams lygiui, vystyti naujai kultūrai, socialistinei savo turiniu ir nacionalinei savo forma. Dainose įpintas šlovingosios Komunistų partijos vardas.

Pasiklausyti mūsų dainų ir pasižiūrėti mūsų šokių

susirenka seneliai, visą savo amžių praleidę skurde ir varge. Jie džiaugiasi mumis ir pasakoja mums apie savo niūrią jaunystę, praleistą betarnaujant dvarininkams ir buožėms už juodos duonos kasnį. Mes, naujos kartos žmonės, gyvena komunizmo statybos epochoje. Prieš mus dideli uždaviniai, kuriuos iškėlė Partija ir Vyriausybė kovoje už komunistinės visuomenės pastatymą mūsų šalyje. Rugsėjo Plenumo bei paskesnieji Komunistų partijos ir Tarybinės vyriausybės nutarimai kolūkinio kaimo žemdirbiams iškėlė didelius ir atsakingus uždavinius didinant visuomeninių laukų derlingumą, keliant gyvulininkystės produktyvumą, toliau vystant žemės ūkį. Žinojimas, kad mes atliekame didelį kuriamąjį darbą tolesnio tarybinės Tėvynės—taikos ir tautų saugumo tvirtovės visame pasaulyje stiprinimo reikale, padvigubina mūsų energiją. O mūsų dainų skambūs ir džiugūs žodžiai randa sau pritarėjų ir jaunų, ir senų tarpe. Saziningu darbu sukūrę laimingą kolūkinį gyvenimą, mes negailime jėgų ir dedame visas pastangas, kad jis dar šviesiau suklestėtų.

Daina mus lydi mūsų kūrybiniame darbe, padedama nugalėti sunkumus, šlovindama Komunistų partiją, mūsų kūrybinio darbo įkvėpėja, apdainuodama mūsų gimtąjį kraštą ant Nemuno kranto, skaisčiai sužydėjusį ir vis daugiau žėrintį naujais kuriamojo darbo laimėjimais.

PĖTRAS STAŠYS,
VALERIJA DULYTĖ
„Pirmūno“ kolūkio choristai

Plačiai skamba kūrybinė daina

Miesto ir rajono dirbantieji, „Aušros“, „Mūsų rytojauš“, „Skodinio“, „Laukų spartuolio“, „Laisvės“, „Stalino keliu“ ir kitų rajonų žemės ūkio artelių žemdirbiai, šventiškai nusiteikę, atsilankė į tradicinę Dainų šventę. Rajoninės Dainų šventės dalyvių tarpe „Pirmūno“, Martytės Melnikaitės vardo, „Stalino keliu“, „Aušros“, „Neries“, „Juodpėnų“, „Skodinio“, „Adomynės“, „Mūsų rytojauš“ kolūkių saviveiklininkai, rajono vidurinių ir septynmetių mokyklų chorai ir liaudies šokių rateliai. Ketvirtoje iš eilės įvykusioje rajoninėje Dainų šventėje dalyvavo arti 1000 saviveiklininkų ir apie 4000 žiurovų.

Kupos pakrantėje nuaidėjus Tarybų Sąjungos ir Lietuvos TSR Himnams, galingai ir užsidegančiai iš jaunuolių krūtinų išsiveržia dainos „Partija—mūsų vairininkas“ žodžiai. Po to mišrus choras darniai išpildo lietuvių liaudies dainas „Motuš, motuš“,

„Paleisk, tėveli, lankon žirgelį“, „Šaltysius“, „Vaziavau dieną, rusų liaudies dainą „Variago“ žuvinimas“, latvių liaudies dainą „Vėjeli, pūsk“, „Tarybinio jaunimo maršas“ ir kitas lietuvių ir broliškujų tarybinių tautų dainas. Žiurovų gausiai apsuptoje aikštėje plačiai liejasi kūrybinė daina, atliekami tautiniai ir liaudies šokiai. Čia rajono darbo žmonės pajuto jaunosios kolektyvinio kaimo kartos gilią tarybinio patriotizmo jausmą savo tarybinei Tėvynei, nuosirdų dėkingumą šlovingajai Komunistų partijai—komunizmo statytojų vadovui.

Tačiau tenka pripažinti, kad eilės rajono kolūkių saviveiklininkai, nedalyvavo Dainų šventėje. Nors „Vedrupio“ žemės ūkio artelėje gausu aktyvių jaunuolių, mėgstančių saviveiklą, bet dėl kultūrinių įstaigų vadovų O. Tučiūtės ir A. Masytės apsilėidimo šio kolūkio saviveiklininkai negalėjo dalyvauti Dainų šventėje. Taip

pat Dainų šventėje nepasirodė „Laisvės“, „Pakupio“, „Aukštaičių“, „Palangos“, „Žalgirio“ žemės ūkio artelių saviveiklininkai. Šių kolūkių kultūrinių įstaigų vadovai, nesulaukę paramos iš rajono kultūros namų vadovų pusės, neįstengė parodyti meno klestėjimo kolūkiuose. „Mituvos“ kolūkio saviveiklininkai ruošėsi Dainų šventei, tačiau dėl klubo—skaityklos vedėjos, saviveiklos vadovo A. Bolnaitės kaltės joje negalėjo dalyvauti.

Rajoninės Dainų šventės dalyviai, pasidalinę pasiekimais vystant meną kolūkiname kaime, su dar didesniu pasiryžimu vystys meninę saviveiklą, dar plačiau ilies tarybinę dainą į kolūkinę buitį. Virš kolūkinio laukų besiliejanči kūrybinė daina—nuoširdi padėka mūsų vairininkui—šlovingajai Komunistų partijai už nepaliaujamą rūpinimąsi liaudies gerove.

MUMS RAŠO

Darbo trukdytojams nuolaidžiauja

„Pakupio“ žemės ūkio artelėje 1953 metais pradėta statybos brigados brigadininkui Ant. Laužikui vadovaujant, tipinės kaulidės statyba. Tačiau statybos darbai vyko neleistinai lėtais tempais. Per visą perieitų metų sezoną pastatyta vos pusė betoninių sienų. Silpnai juda kaulidės sienų statybos darbai ir šiais metais.

Statybininkai teisėtai skundžiasi, kad trūksta formos lentų. Pereitais metais kolūkis tam reikalui Puponių II lentpiuvėje išplovė apie 100 kietmetrių miško medžiagos, kurios, pagal kolūkio revizijos komisijos apskaičiavimus, turėjo užtekti kaulidės sienų formoms ir kitiems darbams atlikti. Pasirodo, kad lentos dingo. Dėl to visa kaltė tenka statybos brigados brigadininkui Antanui Laužikui, kuris neša pilną atsakomybę už jam patikėto visuomeninio turto iššvaistymą.

Kolūkio valdyba užmiršo, kas statybai vadovauja, kaip brigadoje organizuotas organizacinis darbas. Statybininkai, nejausdami vadovavimo iš brigadininko A. Laužiko pusės, visiškai nusisalinę nuo statybos darbų. Pats A. Laužikas visuomeninio turto sąskaita iš-

tisas dienas girtuokliauja, visiškai nesirūpina jam pavestu darbu. Brigadininko A. Laužiko „pavyzdžiu“ seka statybininkas Juozas Mutka.

Blogo vadovavimo pasekmės matosi visur. Kolūkyje nevyksta statybos. 200 kietmetrių miško medžiagos, skirtos kolūkio statyboms, tebėra neiškirsta. O apie iškirstos miško medžiagos pristatymą į lentpiuvę A. Laužikas ir negalvoja. Kolūkio valdyba birželio mėnesio pradžioje dėl miško medžiagos pristatymo į lentpiuvę susitarė su Skapiškio MTS ir Rokiškio miškų ūkiu. Tačiau nei statybos brigados brigadininko A. Laužiko, nei, pagaliau, valdybos pirmininko J. Bugailiško takart negalima buvo rasti. Taip dėl A. Laužiko kaltės statybinė medžiaga liko gulėti miške.

Dėl nepatenkinamos statybos eigos kolūkyje didelė dalis kaltės krenta ir kolūkio valdybos pirmininkui J. Bugailiškiui, kuris aiškiai taikstosi su A. Laužiko girtuokliavimu, jo aplaidumu darbe. Nepareikalauja iš A. Laužiko atlyginti kolūkiui padarytą nuostolį už iššvaistytas lentas ir kolūkio revizijos komisija.

M. VAITIEKŪNAS

Teisėti kolūkiečių reikalavimai pagerinti kolūkiečių kadrų parinkimą

„Vedrupio“ žemės ūkio artelės nariai, vykdydami partijos ir vyriausybės nutarimus, aktyviai kovoja su trūkumais kolūkinėje gamyboje, dėdami visas pastangas laukų derlingumui ir visuomeninių gyvulių produktyvumui pakelti, kad artimiausiu metu likvidavus kolūkio visuomeninio ūkio atsilikimą. Tačiau šiam patriotiniam kolūkiečių siekimui vis dar trūkdo buvusiojo kolūkio pirmininko V. Bočiulio talkininkai, iki šiol užima vadovaujantį vaidmenį kolūkinėje gamyboje ir varą kenkiamąjį darbą toliau. Štai, stambiųjų raguočių fermos vedėju iki šiol tebedirba J. Petrušis, arklių fermos vedėju — P. Laužikas ir pan.

Stambiųjų raguočių fermos vedėjas J. Petrušis ir dabar visai nesirūpina pieno išmilžio padidėjimu. Stambiųjų raguočių fermoje nevedama pieno produkcijos apskaita kiekvienai karvei atskirai. Melžėjos

neaprupintos chalatais bei kitu būtinu inventoriumi. Pats fermos vedėjas ištisas dienas praleidžia besirūpindamas savimi, grobstydamas kolūkio gėrybes. Arklių fermos vedėjas P. Laužikas pereitą žiemą prileido pašarų iššvaistymą, ko pasekoje, prasidėjus lauko darbams, buvo pritrūkta pašarų. Daug visuomeninių pašarų išgrobstė P. Laužiko bičiulis J. Motiejūnas. Prisiğrobstyta pašarą jis slėpė pas Troškūnų rajono „Gimtosios žemės“ kolūkio narį Janikauską. Šiuo metu J. Motiejūnas gano arklių prieauglį, kuris yra neprižiurimas, blogame kūno stovyje. J. Motiejūnas kolūkio veislinį eržilą naudoja asmeniniams ir pasipelnymo reikalams.

Žemės ūkio artelės nariai nori žinoti, kada visuomeninės gyvulininkystės vystymui bus parinkti sąžiningi, savo darbą mėgstą kolūkiečiai.

J. JOVAIŠA

MUSŲ MEDŽIAGOS PĖDSAKAIS

„Brigadininko sodybinis sklypas“

Taip pavadintas straipsnis tilpo „Stalino keliu“ 42 (808) numeryje. Jame buvo rašoma, kad „Pakupio“ kolūkio IV laukininkystės brigados brigadininkas S. Vaitiekūnaitė turi du sodybinius sklypus bendro 132 arų dydžio.

Vienas S. Vaitiekūnaitės sodybinis sklypas randasi „Artojo“ kolūkyje. Kita papildomą sodybinį sklypą

IV laukininkystės brigados brigadininkei S. Vaitiekūnaitėi išskyrė kolūkio valdyba.

Skapiškio MTS direktorius I. Timčenka praneša redakcijai, kad padėtis ištaisyta. Kolūkių valdyboms, kolūkių revizijos komisijoms nurodyta neprileisti visuomeninės žemės švaistymo faktų.

Gaminamas ankstyvasis silosas

„Adomynės“ žemės ūkio artelės V ir III laukininkystės brigadų kolūkiečiai, vadovaujami brigadininkų S. Vilimo ir V. Janulio, pradėjo ankstyvojo siloso gamybą. Šiuo metu jau pagaminta daugiau kaip 50 tonų geros kokybės siloso, tai yra trečdaliu daugiau, negu pereitais metais. Aktyviai dalyvauja ankstyvojo siloso gamyboje J. Sukys, P. Jončys ir eilė kitų kolūkiečių.

Taip pat bus pradėta siloso gamyba ir kitose žemės ūkio artelės brigadose.

V. UŽUBALIS

Gerai prižiūrimi cukriniai runkeliai

Aukštiesiems cukrinių runkelių derliams gauti didelę reikšmę turi pasėlių priežiūra. Tai suprasdami, „Lukonių“ žemės ūkio artelės cukrinių runkelių augintojai K. Gnižinskienė, O. Jėčiūtė, S. Gnižinskaitė, V. Grigaliūnaitė, M. Karazijienė ir kt., vadovaujami grandininkės K. Jėčiūtės, išretino, nuravėjo ir apkaupė cukrinių runkelių pasėlius. Cukriniai runkeliai patrešti azotinėmis ir fosforinėmis trąšomis. Cukrinių runkelių auginimo grandies nariai įvykdys savo išpareigojimą — išauginti po 280 cent cukrinių runkelių iš ha.

V. STIOPAITIS

TRUMPAI

Sėkmingai laiko brandos atestato egzaminus Kupiškio darbininkų jaunimo vidurinės mokyklos vienuolika mokslėvių. Gerai ir labai gerai pažymiais įvertintos komjaunolis A. Naujiko, P. Girklio ir kt. žinios. Gerą žinių įsisavinimą mokslo metų bėgyje taip pat parodė VIII klasės moksleivis J. Žitka, V. Mickevičius ir eilė kitų.

P. SNAPAS

Stiekiant sudaryti geresnes sąlygas pieno pristatymo, Palėvenės sviesto gamybos įmonė atidarė Palėvenėje naują separatorių punktą.

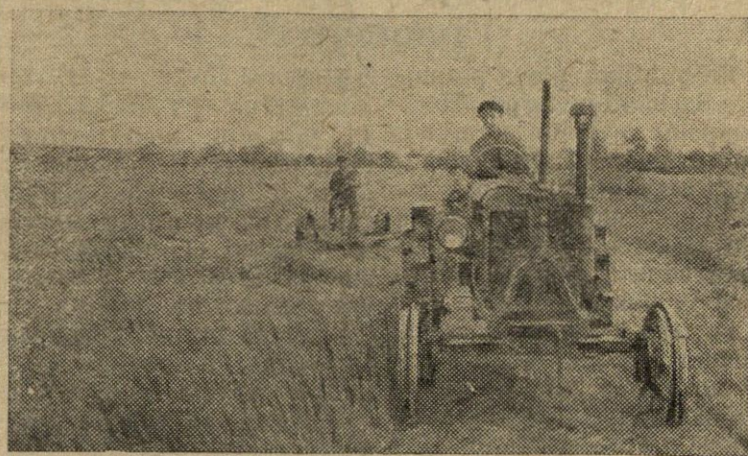
P. PETRAUSKAS
paruošų inspektorius

Šakių rajono kolūkiai šiais metais įsivainikavo daugiau kaip taktantį hektarų plėšinių ir dirvonų. Padėdamas įsivainikoti naujas žemes „Tėvynės“ kolūkyje, sėkmingai dirba Šakių MTS traktorininkas Antanas Stratkauskas, kuris įvykdo iki dviejų normų per pamainą. Nuotraukoje: traktorininko A. Stratkausko agregatas su pelkiniu frezeriu plėšia viršutinį dirvono sluoksnį „Tėvynės“ kolūkyje.

M. Ogajaus nuotr.

(ELTA).

Šilutės ir kitų respublikos rajonų kolūkiai ir tarybiniai ūkiai pradėjo šienapiūtę. Nuotraukoje: traktorininko B. Mardaso agregatas piauna žolę Šilutės rajono Uostadvario tarybiniame ūkyje. L. Meinerto nuotr.

(ELTA).

AGRONOMŲ PATARIMAI

KAIP PRIŽIURĖTI ŠAKNIAVAISIŲ PASĖLIUS

Gauti sultingųjų pašarų — pašarinių šakniavaisių ir kitų kultūrų — aukštus derlius galima laiku ir kruopščiai atliekant šių kultūrų priežiūrą.

Pagrindiniai šakniavaisių pasėlių priežiūros būdai yra šie: akėjimas, tarpueilių purenimas, piktžolių ravėjimas, daigų retinimas ir papildomas tręšimas. Esant sausringam orui arba tuo atveju, kai tenka sėti į sausą dirvą, pasėlius reikia pri-
voluoti volais, o po to nukėti lengvomis akėčiomis, tačiau akėtvirbaliai neturi siekti įterptų sėklų, kad nebūtų suardytos eilutės. Tarpueiliai purenami traktoriniais arba arkliais kultivatoriais. Ši operacija kartojama iki 5 ir daugiau kartų. Pirmuosius du kartus tarpueiliai purenami piaunamaisiais kultivatoriais noragėliais ir tuo būdu iš eilučių paprastai išravimos piktžolės. Šakniavaisių daigai retinami tada, kai pasirodo 1—2 poros tikrųjų lapelių.

Norint žymiai sutrumpinti daigų retinimo laiką, jie retinami arba, kaip sakoma, „buketuojami“ skersai eilučių kultivatoriais, atitinka-

mai išdėsčius noragėlius. Tuo būdu dalis daigų nu-
piaunama. „Buketai“ lieka tam tikru atstumu vienas nuo kito. Daigai „bukietuose“ sutvarkomi rankomis, paliekant lizde sveikuosius ir gražiuosius daigus. Praslinkus kuriam laikui po retinimo, atliekamas patikrinimas, t. y. tikrinamas nuotolis tarp augalų ir kartu tuščios vietos atsodinamos.

Atstumas eilutėse tarp augalų turi būti toks:

pašariniams runkeliams — 16—18 cm,
turnipsui — 20—22 cm,
sėtinams — 22—25 cm,
morkoms — 6—8 cm.

Šakniavaisiai pirmą kartą papildomai tręšiami mineralinėmis trąšomis tuojau po išretinimo. Antrą kartą jie papildomai tręšiami maždaug dar po 15 dienų. Papildomai tręsimui naudojama: superfosfato — 1,5—2 centneriai hektarui, kalio druskos — 0,8—1 centneris, amonio salietros — 1,5—2 centneriai. Šakniavaisiams papildomai tręšti reikia plačiai naudoti srutas ir paukščių atmatų skiedinius.

Agr. A. ALEKNAVIČIUS

LINŲ PRIEŽIŪRA

Prieš linams sudygstant, susidariusią žemės paviršiuje plutelę reikia suardyti lengvomis akėčiomis arba mediniais rantuotais volais. Pradžioje linai auga pamazu ir dažnai piktžolės juos pralenkia ir nustelbia, todėl būtina reikia linus ravėti, praslinkus 5—6 dienoms po jų sudygimo. Ravėjimo nesuvėluoti, nes nuo to žymiai sumažėja linų derlius.

Linų pasėlius reikia papildomai tręšti azotinėmis trąšomis. Pirmą kartą tręšti augalams esant 6—10 cm aukščio, duodant amonio salietros arba amonio sulfato 60—80 kg vienam hektarui. Būtina patrešti ir kalio trąšomis, nes jos suteikia linams atsparumą prieš išgulimą ir pagerina pluošto kokybę. Kalio trąšas atiduoti tręšiant antrą kartą, esant augalams 15—20 cm aukščio ir duodant vienam hektarui 80—100 kg.

Tuo atveju, jeigu prieš linų sėją dirva nebuvo pa-

tręsta fosforinėmis trąšomis, reikia pasėlius tręsti superfosfatu 1,2—1,5 cent hektarą. Prieš išberiant, superfosfatą sumaišyti su tokiu, pat sausos žemės kiekiu, kad lygiau trąšos pasiskirstytų ir nenudegintų augalų. Linus superfosfatu galima tręšti tol, kol jie nepasiekė 10—15 cm aukščio.

Ypač reikia prižiūrėti vėlyvuosius linų pasėlius, kuriems labai pavojingos spragės. Kovoiant su spragėmis, reikia dulkinti heksachloranu arba preparatu DDT, sunaudojant 15—20 kg vienam hektarui šių preparatų.

Rūpestingai ir laiku atlikdami linų pasėlių priežiūrą, praėjusiais metais Plungės rajono „Aleksandrovo“ kolūkio antroji laukininkystės brigada (brigadininkas A. Kukulskis) gavo linų sėmenų 705 kg ir linų pluošto Nr. 9—12 450 kg iš vieno hektaro 20 ha plote.

Agr. S. VAIDILAITĖ

Pirmaujančioje sviesto gamybos įmonėje

Respublikos pieno pramonės darbuotojų tarpe Marijampolės sviesto gamybos įmonė žinoma kaip pirmaujanti respublikoje. Jos kolektyvas metai po metų didina sviesto bei kitų pieno produktų gamybą ir gerina jų kokybę.

Partijos ir vyriausybės nutarimu pakėlus paruošines ir supirkimo kainas gyvulininkystės produktams, įmonė geriau apsirūpina žaliava.

Šių metų pirmajame ketvirtyje sviesto gamybos planas įvykdytas 149,4 proc. Valstybei duota 24,9 tūkstančio rublių viršplėninių sankaupų.

Ypač geri rezultatai pasiekti gerinant sviesto kokybę. Vyriausiojo meistro drg. Kontauto vadovaujama brigada š. m. pirmame ketvirtyje visą sviestą pagaminė tik aukščiausių rūšių, „ekstra“ rūšies 62,5 proc. Šiomet beveik visas sviestas išleidžiamas „ekstra“ rūšimi.

Už gerus gamybinius rodiklius įmonės kolektyvui paskirta III-oji Visasąjunginė TSRS Maisto prekių pramonės ministerijos ir VPSCT premija. Antrą ketvirtį iš eilės įmonė turi Kauno sviesto pramonės tresto Raudonąją pereinamąją vėliavą.

Drg. B. Kontauto brigadai pripažintas „Puikios kokybės brigados vardas“. Tokie rezultatai pasiekti neatsitiktinai.

Praėjusiųjų metų paskutiniame ketvirtyje įmonė pradėjo ruošti šių metų pieno paruošų ir jo perdirbimo sezonui. Visi 13 pieno priėmimo bei separavimo punktai buvo laiku atremontuoti, aprūpinti ledu, kuru, chemikalais. Trys separavimo punktai mechanizuoti. Atliktas didelis darbas pakeliant punktų vedėjų ir kitų darbuotojų kvalifikaciją. Įmonėje patobulinta ir mechanizuota visa eilė gamybos procesų. Mechanizuotas lieso pieno perpylimas į vonias, įrengti siurbiai išrūgoms iš kazeino masės išsiurbti, įsivestas grietinės ir ledų mišinio atšaldymas ledo ir druskos tirpalu.

Sviesto gamybos įmonės specialistai nuolat palaiko ryšį su kolūkiais. Žaliavos tiekėjais yra Kumelionių tarybinis ūkis, 17 rajono kolūkių ir kolūkiečiai. Marijampolės sviesto gamybos personalas padeda kontroliuoti pieno primelžimą ir jo sunaudojimą.

Puikiai organizuotas pieno pristatymas į įmonę. Pienas iš punktų į įmonę pristatomas ritmingai, pagal iš anksto numatytą grafiką. Automašina iš Ma-

rijampolės išvyksta 11 val. Atvažiuojant į Šumską, per 15 minučių turi iškrauti tara, pasikrauti bidonus su pienu ir grietinėle, atlikti kontrolinę produktų analizę. Tiksliai 11 val. 45 min. mašina atvyksta į Sasnavos separavimo punktą ir čia per 15 minučių atlieka iškrovimo, pakrovimo operacijas. Toliau — vyksta į Dambra. 13 val. 30 min. pilnai pakrauta mašina tiksliai pagal nustatytą laiką grįžta į Marijampolės sviesto gamybos įmonę. Atvežtas pienas ir grietinėle yra aukštos kokybės. Punkto vedėjai priima tik gerą pieną ir jį atšaldo. Pervežami bidonai apdengiami drėgnu brezentu. Tai apsaugoja nuo dulkių ir šilumos. Racionalus žaliavos pristatymas sumažina transporto išlaidas. Sviesto gamybos įmonės organizuotas transportas atpalaidavo daug rajono kolūkiečių, o taip pat traukiamosios jėgos nuo transportavimo darbų.

Marijampolės sviesto gamybos įmonės punktų vedėjai neapsiriboja vien tik pieno priėmimu ir jo atgabenimu į įmonę. Jie aktyviai padeda vykdyti pieno paruošas ir supirkimą. Gamybinės bei ūkinės veiklos pagerinimu rūpinasi visas kolektyvas. Praėjusiųjų metų gale įmonėje įvyko ekonominė konferencija, kurioje aktyviai dalyvaujant visiems darbininkams ir tarnautojams buvo numatytos konkrečios priemonės gamybinių planų vykdymui pagerinti ir produkcijos savikainai sumažinti.

Sėkmingai užbaigęs š. m. I ketvirtį, įmonės kolektyvas kovoja už dar geresnių rezultatų pasiekimą. Balandžio mėnesio gamybos planą įmonė viršijo 19 procentų, o gegužės mėnesio planą — 25 procentais.

Įmonėje montuojama Meliošino konstrukcijos sviesto gamybos agregatas.

Didelė reikšmė skiriama apskaitai ir kontrolei.

Įmonė auklėja savo kadrus. Buvęs darbininkas drg. Preskenis dabar yra vyr. meistro padėjėjas. Jis išrinktas vietinio profsąjungos komiteto pirmininku. Buvusi eilinė darbininkė Danutė Uzdėlaitė, baigusi specialius kursus, dabar dirba laborante.

Marijampolės sviesto gamybos kolektyvas, viršydamas gamybos užduotis, jau nuo pirmųjų dienų lemiamuoju pieno pramonei vasaros laikotarpiu dar labiau išvystė darbo tempus, yra pasiryžęs Didžiosios Špalio socialistinės revoliucijos 37-ąsias metines sutikti įvykdes metinį planą.

A. MARTINAITIS

TARPTAUTINĖ APŽVALGA

Kas sukludė išspręsti Korėjos klausimą

Korėjos klausimo svarstymas užsienio reikalų ministrų Ženevos pasitarime birželio 15 d. buvo nutrauktas, nepaisant to, kad suderintas nutarimas dėl galutinio taikingo sureguliuojimo Korėjoje nėra pasiektas. Atsakomybė už tokia Korėjos klausimo svarstymo Ženevoje baigtį ištisai tenka Jungtinių Valstybių delegacijai.

Pozicija, kurią pasitarime Korėjos klausimu užėmė Korėjos Liaudies Demokratinės Respublikos, Kinijos Liaudies Respublikos ir Tarybų Sąjungos delegacijos, sudarė visas prielaidas šiai svarbiai tarptautinei problemai sėkmingai išspręsti. KLDK delegacija, kaip yra žinoma, pateikė konkretų sureguliuojimo Korėjoje planą. Planu buvo numatoma sudaryti vieningą Korėjos vyriausybę, surengus bendrakorėjinius rinkimus, kurie užtikrintų laisvą korėjiečių tautos valios išreiškimą. Plane taip pat buvo nurodoma į būtinumą išvesti iš Korėjos teritorijos visas užsienio ginkluotąsias pajėgas ir kad Korėjos taikingą vystymąsi užtikrintų valstybės, labiausiai suinteresuotos taikos palaikymu Tolimųsiosios Rytuose.

Pasiekti teigiamą sprendimą Korėjos klausimu sukludė tik vienas dalykas — linija, kurios Ženevoje laikėsi Amerikos atstovai ir jų sąjungininkai.

JAV delegacija atmetinėjo vieną po kito visus pasiūlymus Korėjos klausimu, kuriuos pateikdavo demokratinės stovyklos šalių atstovai. Per visas septynias savaites svarstant Ženevoje Korėjos klausimą JAV taip ir nepateikė savo plano šiai problemai išspręsti.

Užtat JAV delegacija prisiėmė iniciatyvą nutraukti ir sužlugdyti Korėjos klausimo svarstymą Ženevos pasitarime. Dar daugiau, JAV kategoriškai atmetė Tarybų Sąjungos, KLDK ir Kinijos delegacijų pasiūlymus, kad Ženevos pasitarimo dalyviai, dabar nutraukdami Korėjos problemos svarstymą, išpareigotų palaikyti taiką Korėjoje ir toliau dėti pastangas Korėjos klausimui taikiai sureguliuoti. Kaip tik JAV delegacijai reikalaujant Korėjos klausimo svarstymas Ženevoje pasibaigė, nepriėmus suderintų nutarimų.

Savo birželio 15 d. kalboje tarybinės delegacijos vadovas drg. V. M. Molotovas nurodė, kad valstybės, dalyvavusios agresij-

joje prieš Korėjos Liaudies Demokratinę Respubliką, užsibrėžė uždavinį išplėsti antiliaudinių Pietų Korėjos režimą į Šiaurės Korėją ir mėgino panaudoti tam Ženevos pasitarimą. Paaiškėjo, kad tai nepavyks. Tuomet tų valstybių delegacijos nutarė, kad nereikia jokio susitarimo, nereikia susitarti. Štai kodėl, pabrėžė Molotovas, Ženevoje nepavyko susitarti Korėjos klausimu.

Politinė krizė Prancūzijoje

Birželio 12 d. Prancūzijoje kilo krizė, pasireiškusi tuo, kad dauguma Nacionalinio susirinkimo (parlamento) deputatų nubalsavo prieš pasitikėjimą vyriausybe, kuriai vadovavo ministras pirmininkas Lanjelis. Lanjelio vyriausybei teko atsistatydinti.

Lanjelio vyriausybės atsistatydinimas yra tiesiogiai susijęs su ilga prancūzų tautos kova prieš proamerikinę užsienio politiką, kurią vykdė šalies valdantieji sluoksniai.

Lanjelio vyriausybę, priešingai prancūzų tautos siekimams, aktyviai rėmė JAV agresyvius planus. Ypatingai ryškiai tai pasireiškė Indokinijos klausimu.

Nutraukti prancūzų agresiją Indokinijoje primygtinai reikalauja Prancūzijos interesai. Tačiau Lanjelio vyriausybė ne tik nieko nepadare tam karui nutraukti, bet, priešingai, net po to, kai prasidėjo Ženevos pasitarimas, toliau susitarinėjo su JAV išplėsti agresiją Indokinijoje ir įvesti į ją eilę kitų valstybių.

Tokia politika, natūralu, sukėlė gilų Prancūzijos liaudies masių nepasitenkinimą. Prieš Lanjelio politiką stėjo dauguma parlamento narių. Kai Lanjelis per diskusijas Indokinijos klausimu pareikalavo balsuoti dėl pasitikėjimo vyriausybe, prieš jį balsavo 306 deputatai, kai tuo tarpu Lanjeli parėmė tik 293 deputatai. Suformuoti naują Prancūzijos vyriausybę pavesta žinomajam Prancūzijos politikui Mendes-Fransui, kuris ne kartą kritikavo Lanjelio vyriausybės poziciją Indokinijos klausimu ir pasisakinėjo už taikingas derybas dėl agresyvaus karo nutraukimo Indokinijoje.

Užsienio spauda praneša, kad JAV valdantieji sluoksniai yra susirūpinę dėl Lanjelio vyriausybės atsistatydinimo. Amerikos imperialistai puikiai supranta, kad ta vyriausybė sužlugdė didėjančio Prancūzijos liaudies pasipriešinimo agresorių pinklėmis.

A. BOBROVAS

Sunkus negrų vaikų gyvenimas Jungtinėse Amerikos Valstybėse. Jų tėvai dažnai neturi darbo, ir vaikams neretai tenka badauti. Žaisti su baltųjų vaikais negalima. Bet koks baltasis gali juos paniekinėti, mesti į veidą žodį „tamsiaodis“. Negrai gyvena pašiurėse, izoliuotose miesto kvartaluose. Ši nuotrauka, parodanti negrų vaikus prie vargingos lašnos Vašingtono miesto, buvo atspausdinta amerikiečių žurnale „Saterdei evening post“.

Į Ženevą atvyko TSRS užsienio reikalų ministro pavaduotojas V. V. Kuznecovas

ŽENEVA (TASS). Birželio 23 d. į Ženevą atvyko TSRS užsienio reikalų ministro pavaduotojas V. V. Kuznecovas.

V. V. Kuznecovas lieka TSRS atstovu Ženevos pasitarime tam laikui, kol V. M. Molotovas yra išvykęs iš Ženevos.

(ELTA).

SPORTAS

Kupiškiečiai apdovanoti Lietuvos LKJS CK Garbės raštais

Už aktyvų dalyvavimą paruošiant ir pravedant pionierių slidinėjimo varžybas „Pionierskaja pravda“ laikraščio dovanai laimėti Lietuvos LKJS CK Garbės raštu apdovanotas Kupiškio Vlodo Rekašiaus vardo vidurinės mokyklos fizinio auklėjimo mokytojas A. Opulskis. Lietuvos LKJS CK Garbės raštais taip pat apdovanoti Vlodo Rekašiaus vardo vidurinės mokyklos pionieriai — sportininkai Ožalas ir Slanys, pionierių slidinėjimo varžybose „Pionierskaja pravda“ laikraščio dovanai laimėti iškovoję pirmąją vietą.

R. PAKUONIŠKIS

Naujas rajono rekordas

Ivykusiose rajono moksleivių spartakiados lengvosios atletikos varžybose Vlodo Rekašiaus vardo vidurinės mokyklos abiturientė Sigita Gedminaitė pastatė naują rajono rekordą šuolyje į aukštį — 131 cm.

Senas šuolio į aukštį rekordas (130 cm) priklausė Eugenijai Seibutytei kuriai, buvo pastatytas 1951 metais.

A. VILNIS

Redaktorius S. ZAUKA

Visuotinio gyventojų surašymo rezultatai Kinijos Liaudies Respublikoje

Vykdančių visuotinį gyventojų surašymą organų duomenimis, 1953 metų birželio 30 d. Kinijos gyventojų skaičių sudarė 601.912.371

žmogus, tame tarpe: 573.876.670 žmonių buvo įregistruota netarpiškai; 8.708.169 žmonės buvo įregistruoti netiesioginiu būdu

tuose nacionalinių mažumų rajonuose, kur nebuvo vykdomi rinkimai; daugiau kaip 7 milijonai žmonių sudaro spėjama Taivano gyventojų skaičių, ir likusieji yra kinai, gyvenantieji užsienyje.

(TASS-ELTA).